

kommunerne, sådan at kommunerne kunne gennemføre den sprogstimulering af de tosprogede børn, som også statsministeren og regeringen har sagt at man gerne vil have. Men det var ikke nok. Derfor brød undervisningsministeren forliget og gik ud til pressen og sagde:

»Jeg vedkender mig, at jeg bryder en mangeårig tradition, nemlig når regeringen nu ønsker et forslag vedtaget, som ikke har fuld opbakning i den tidligere forligskreds«.

Hvorfor erklærer statsministeren sig ikke enig med sin undervisningsminister i, at det her er et gedigent forligsbrud?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Fordi undervisningsministeren ikke har sagt, at det her er et forligsbrud, og det er det heller ikke. Det er en fornyelse af en gammel aftale efter de regler, der gælder for det, nemlig at man inden valget annoncerer, at man ønsker sådanne ændringer, og derefter forhandler man med forligskredsen. Det er det, undervisningsministeren har sagt, og jeg står jo her med, hvad undervisningsministeren både har sagt og skrevet om den sag.

Så er det rigtigt, at undervisningsministeren siger, at hun vedkender sig, at man bryder en mangeårig tradition ved at lægge et forslag frem, som ikke har fuld opbakning i den tidligere forligskreds, fordi man i folkeskoleforligskredsen har haft den tradition, at man ikke lagde et forslag frem, inden alle var enige om det.

Men her er der den nye situation, at det er annonceret klart ved valget. Vælgerne har vidst det, alle har vidst, at vi ønskede at afskaffe kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning. Det har været fuldstændig åbent, at det ville komme op efter valget, sådan som det også er kommet. Derfor er det rimeligt, at der er en mekanisme til, at man kan forny gamle aftaler.

Der er jo sket meget på de 10 år. Det kan da ikke passe, at selv om der er sket meget i det omgivende samfund, så må man overhovedet ingen ændring gennemføre af folkeskolen, uden at alle er enige om det.

Der siger vi så, at for at der skal være anstændighed bag aftaler, at man skal kunne stole på aftaler, så skal man anstændigvis annoncere sådanne forslag til fornyelser inden et valg, og det er det, vi har gjort. Det er efter min opfattelse helt efter bogen.

Frank Jensen (S):

Jamen – må jeg sige til statsminister – spørgsmålet er så enkelt: Hvorfor erklærer statsministeren sig ikke enig i, at regeringen har brudt en mangeårig tradition? Ikke en tradition for at lægge ting frem, for det er ikke det, undervisningsministeren siger, undervisningsministeren siger for at få forslaget vedtaget – imod forligskredsen.

Må jeg referere alle de gange Venstre over for den tidligere undervisningsminister under en SR-regering har sagt, at det her er forligsbrud:

Tilbage i 1997, hvor den daværende undervisningsminister ønskede at lave en ny matematikbekendtgørelse, sagde Venstre: Der er et forlig, så det er forligsbrud; det afstod man så fra.

I 1999, hvor der var et flertal, der gerne ville gennemføre et fireårigt forsøg med heldagsskolen, sagde en række partier, at det var forligsbrud, og vi afstod fra at gennemføre det.

I 2000, hvor der var et flertal under den daværende regering for at gennemføre et loft for forældrebetaling i skolefritidsordningen, sagde den daværende skolepolitiske ordfører fra Venstre, fru Ulla Tørnæs, at det her var forligsbrud, og den daværende regering afstod fra at gennemføre det.

Nu har vi altså en ny regering, der anlægger en fuldstændig ny praksis. Man gennemfører blokpolitik med Dansk Folkeparti imod en forligskreds. Hvorfor erklærer statsministeren sig ikke bare enig med undervisningsministeren i, at det her er et brud ikke bare på traditioner, men også på et forlig, for det er det, undervisningsministeren gjorde den 10. april?

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg mener også, at undervisningsministeren har været meget tydelig om, hvad det her drejer sig om, nemlig et forligsbrud, som er foretaget af regeringen.

Jeg vil så vælge et andet citat end hr. Frank Jensen. Der står i Politiken den 13. april 2002:

»Jeg har forberedt mig på den store opmærksomhed omkring folkeskoleforliget. Samtidig er det noget, som har været forberedt i længere tid, for folkeskoleforliget er uforenligt med Venstres politik.«

Dermed vil jeg gerne bede statsministeren om at bekræfte, at forløbet har været forberedt i længere tid, fordi folkeskoleforliget er uforenligt med Venstres politik.